

§ 40.

De af Vurderingsraadene i Henhold til denne Lovs foranstaaende Bestemmelser truffne Afgørelser kan saavel af vedkommende Ejer som af Kommunalbestyrelsen indankes for vedkommende Skyldraad og for Overskyldraadet i Overensstemmelse med Reglerne i §§ 10 og 12 i Loven af 7. August 1922.

Lovens Ikrafttræden m. v.

§ 41.

Denne Lov træder i Kraft 1. Januar 1925 og finder første Gang Anvendelse ved Opkrævning af de kommunale Ejendomsskatter for Skatteaaret 1925—26, for Amtskommunernes Vedkommende for Kalenderaaret 1925.

Samtidig med, at de i nærværende Lov indeholdte Bestemmelser kommer til Anvendelse, ophæves følgende ældre Lovbestemmelser:

1) Reskript af 19. Marts 1756 og Anordning af 21. April 1812 angaaende den indenbys Grundtakst, Forordning af 20. August 1777 angaaende Stenbrolægningen i København, kgl. Resolution af 23. December 1818, bekendtgjort ved Raastueplakat af 22. Januar 1819, angaaende Kirkernes foreløbige Fritagelse for Kommuneafgifter, Reskript af 31. Maj 1814 om Staden Københavns økonomiske Forfatning § 6 e, Reskript af 9. Juni 1819 angaaende Pligt for Embedsmænd og Betjente til at svare Afgift af Frihellig, Bestemmelserne i §§ 2—5 og 7 i Lov af 30. November 1857 angaaende Staden København og dens Grunds Forsyning med Vand fra de nye Vandværker, Lov 14. December 1857 om den udenbys Grundtakst, Lov af 19. Februar 1861 om en Omordning af de kommunale Skatter i København §§ 1—4 og 23.

2) Lov 11. Februar 1863 om den kommunale Beskatning i Købstæderne §§ 3 og 10—16 og Lov Nr. 132 af 10. September 1880 om Forandring i Loven af 11. Februar 1863.

3) Lov Nr. 104 af 29. April 1913 vedrørende den kommunale Beskatning af faste Ejendomme paa Frederiksberg med Undtagelse af Bestemmelserne i Lovens § 5, jfr. § 6.

4) Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903 om Ændringer i og Tillæg til de nugældende Regler for den kommunale Beskatning §§ 21—26.

§ 42.

Hvad der i nærværende Lov er fastsat for Købstæderne, gælder ogsaa for Frederiksberg og Marstal samt de sønderjydske Flækker, hvis ikke anderledes udtrykkeligt er bestemt i Loven.

§ 43.

Er en Ejendom eller Dele af denne ved nærværende Lovs Ikrafttræden overdragen en anden til Brug, og det paahviler Brugeren helt eller delvist at udrede de i § 27 omhandlede Skatter, skal han fremtidigt i samme Forhold tilsvare Ejeren Gammelskatten.

For saa vidt det paahviler Brugeren i et ved Lovens Ikrafttræden bestaaende Brugsforhold at udrede den kommunale Ejendomsskyld, skal han fremtidigt tilsvare Ejeren den kommunale Grundskyld og den sognekommunale Ejendomsskyld, saafremt disse to nye Skatter tilsammen ikke overstiger den gamle kommunale Ejendomsskyld. Med Hensyn til Fordelingen af det Beløb, hvormed Grundskylden eller Ejendomsskylden efter nærværende Lov overstiger den efter de hidtil gældende Regler udredede Ejendomsskyld, kan saavel Ejeren som Brugeren, for saa vidt Enighed ikke kan opnaas